

Recht of onrecht?

Als advocaat wordt mij geregeld de vraag gesteld hoe het mogelijk is dat iemand wordt verdedigd die een ernstig strafbaar feit heeft gepleegd. Er wordt daarbij een beeld opgeroepen van een zakkenvullende advocaat die alleen maar recht praat wat krom is, zand strooit in de ogen van Vrouwe Justitia en uit is op onbenullige vormfouten, resulterend in een klinkende (onverdiende) vrijspraak.

Laatst was het weer eens raak. In de krant had gestaan dat een van moord verdachte vrouw was vrijgesproken. Ik werd in een naburig café op de Roerkade aangesproken door iemand die het de zoveelste "gerechtelijke dwaling" noemde. Een aantal toehoorders bromde instemmend. Ik probeerde de zaak uit te leggen en hoopte dat een genuanceerder beeld zou ontstaan. Of het gelukt is? Oordeelt u zelf.

Een vrouw gooide haar anderhalf jaar oude dochtertje van de vierde verdieping van een warenhuis naar beneden, met fataal gevolg.

Enkele seconden later sprong de vrouw het kindje achterna, in een poging zichzelf ook te doden. Zij raakte ernstig gewond en werd gearresteerd als verdachte van moord op haar dochtertje. De rechter moest beoordelen of zij een moord gepleegd had. Dat zij jaar dochtertje naar beneden had gegooid, dat stond vast. De belangrijkste vraag was of zij *opzettelijk* haar kind had gedood.

De vrouw verklaarde over de dag van de moord het volgende:

"Ik dacht ik dat ik twee opties had. De ene optie was dat satanisten mij en mijn dochter zouden vermoorden en God mag weten wat ze met mijn dochter gingen doen. Ik dacht dat ze achter mijn dochter aanzaten. De andere optie was dat ik het zelf zou doen zodat ze geen pijn zou hebben."

Om te kunnen beoordelen of zij met opzet had gehandeld moest de rechter min of meer in het hoofd kijken van de vrouw. Wat waren haar gedachten geweest, toen zij op 22 oktober 2007 tot haar daad kwam? Voor een antwoord op die vragen, was de vrouw intensief onderzocht door diverse psychologen en psychiaters.

Alle deskundigen concludeerden dat de vrouw psychotisch was ten tijde van het plegen van het feit dat daardoor aan haar niet kon worden toegerekend.

De rechter vond dit ook en schreef in het vonnis:

"Het denken van de verdachte werd bepaald door waandenkbeelden. Zij stond los van de realiteit."

De vrouw werd om die reden ontslagen van alle rechtsvervolging. Ze kreeg dus geen straf opgelegd.

Ik kom terug bij u, geachte lezer. Een moeder, volstrekt in de war, pleegt een verschrikkelijk feit. Zij doodt haar eigen dochtertje. Verschillende deskundigen verklaren dat zij waandenkbeelden had. Achteraf begrijpt de vrouw ook zelf niet dat zij dit heeft gedaan en heeft kunnen doen. Ze is kapot van haar eigen daad en getekend voor het leven.

Een terechte uitspraak of een gerechtelijke dwaling? Het antwoord is niet zo eenvoudig. Voor een juist oordeel is het rustig kunnen overdenken van alle feiten en omstandigheden noodzakelijk. Het café op de Roerkade waar ik in discussie was over de zaak was daarvoor niet de ideale omgeving. Ik hoop daarom van harte dat mijn toehoorders deze column in Typisch Roermond op een rustiger locatie in nuchtere toestand zullen beoordelen!

Mr. Frank Dronkers

Dronkers & Dronkers ADVOCATEN

Roerkade 8 ■ 6041 KZ Roermond ■ 0475-723333
www.dronkersendronkers.nl ■ info@dd-advocaten.nl